

Щоб автентичним був голос Церкви

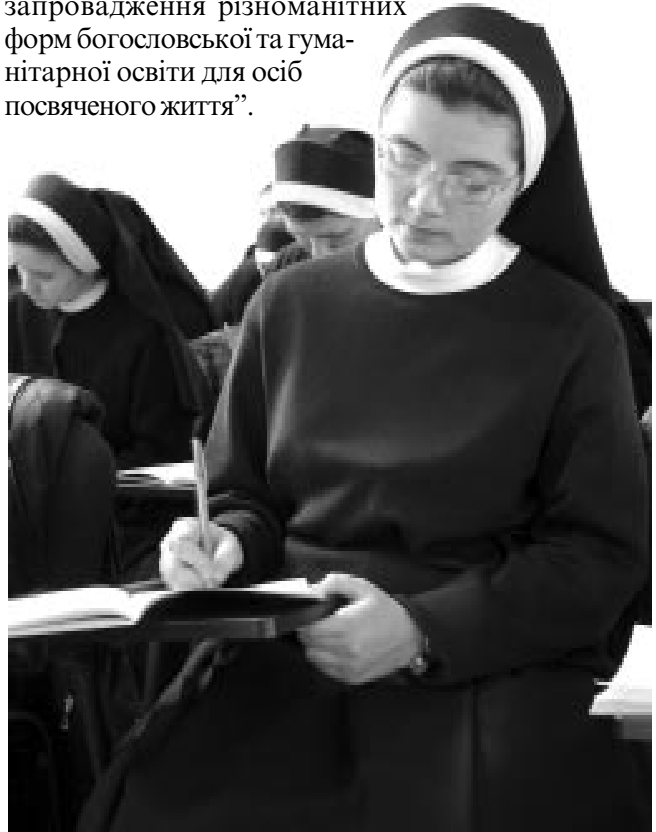
Тридцять три сестри-новички з шести чинів та згромаджень Львівської Архiepархії УГКЦ розпочали навчання на богословських курсах УКУ.

“Дотепер кожен монастир окремо займався вишколом своїх новичок, – говорить сестра Дія (ЧСВВ). – Досить складно було нам організувати такі виклади справді на високому рівні. Тому Рада вищих настоятелів жіночих монастирів звернулася до УКУ з проханням організувати таке навчання в Університеті. Відтак сестри мають нагоду не тільки вивчати різного роду богословські та гуманітарні дисципліни, а й спілкуватися поміж собою. Адже кожен монаший чин має своє особливе покликання, займається специфічною харитативною суспільною працею. У спілкуванні сестер поміж собою народжується щось нове, що є дуже важливе для цілої Церкви в Україні, для всіх жіночих монаших чинів та згромаджень”.

Своїми враженнями від навчання діляться сестра Дарія (ЧСВВ): “На курсах я краще почала відрізнити автентичну науку Церкви від різного роду стереотипів, які часто формують наше розуміння Бога, Церкви і ближнього” та сестра Йоанна (ЧНІ): “Вивчення богословських наук допомагає вибирати серед багатьох можливих стежок саме ті, які ведуть до Бога”.

На курсах сестри слухають виклади з патристики,

історії України, Вселенської Церкви та Церкви в Україні. За словами ректора УКУ, о. д-ра Бориса Гудзяка, “для того щоб повноцінно звучав голос Церкви в сучасному світі, де так багато неавтентичного, необхідно, щоб був почутий голос тих, хто справді має що сказати через своє заглиблене молитовне життя. Місія УКУ полягає в тому, щоб допомогти цьому через запровадження різноманітних форм богословської та гуманітарної освіти для осіб посвяченого життя”.

Випускник Університету працюватиме у Білорусі

Понад вісімсот молодих прочан із Галичини, Волині та Буковини взяли участь у 10-й ювілейній пішій прощі (65 км, два дні) до Унівської Святоуспенської лаври. Вінцем прощі стала Архиерейська Літургія, яку відслужив єпископ Стрийський Юліян (Гбур). Під час Літургії відбулись єрейські свячення трьох випускників Львівської Духовної Семінарії й УКУ – братів-студитів Василя Захаруся, Макарія Дудки та Леонтія Тумовського. Останній, будучи родом із Білорусі, найближчим часом повернеться до свого краю на служіння у помісній Білоруській Греко-Католицькій Церкві.

На світліні: Випускники УКУ брати-студити Макарій Дудка, Леонтій Тумовський із Білорусі (посередині) та Василь Захарусь під час єрейських свячень.

Україна стає новим місцем зустрічі християнства Заходу і Сходу

Антуан Аржаковський

Як і більшість православних, я зрадив приїздові Римського Понтифіка до Києва та Львова у червні 2001 року. Промовистим для мене був момент, коли Папа попросив вибачення у всіх православних за утиски Церкви в Україні з боку римо-католиків. Хотілося б, щоб хтось із Московського патріархату вчинив так само перед Папою та Патріярхом Гузаром за століття гоніння УГКЦ. Сьогодні є загальновідомим той факт, що благословення московського Патріярха Алексія I в 1945 році Ініціативної групи для об'єднання Греко-Католицької та Православної Церков полегшило радянському урядові депортування до ГУЛАГу всіх єпископів УГКЦ. Коли це стало відомо, православні вільного світу – такі як о. Лев Жіле у Франції – були цим приголомшені. Сьогодні, через дванадцять років після краху комуністичного режиму, Російська Православна Церква продовжує засуджувати “уніятство”.

Після зриву останньої офіційної зустрічі Католицької та Православної Церков (липень 2000 р., м. Балтимор, США), яка була присвячена питанню Греко-Католицької Церкви, стало зрозумілим: те, що відбувається в Україні, безпосередньо пов'язане зі справою єдності християнського світу.

Сьогодні пройти тією самою дорогою, якою пройшов Папа два роки тому з Києва до Львова, - означає задуматися над болісною історією та духовним відродженням українського народу, який нині стукає до дверей Європи. Це означає також запитати самих себе про причини мовчання Франції щодо проблем України. Історик Даніель Бовуа нещодавно виголосив розкаяння від імені Франції, яка, починаючи з Анатолія Леруа-Больє й закінчуючи екс-советологами,

завжди була зачарована Росією на шкоду зв'язкам з Україною.

Щоб зрозуміти місце України в сучасному світовому екуменічному дискурсі, слід пам'ятати, що від 70-х років XX ст. розпочинається новий період усвідомлення християнської єдності. Його можна назвати “прагматичним”. Прийшов він на зміну тривалим богословським дискусіям щодо різного роду розбіжностей у розумінні деяких богословських термінів, як-от відоме *filioque*. В 70-х роках дискусія про позиції як Православної, так і Католицької Церков щодо слів “і Сина” (лат. *filioque*) цілком вичерпалася. Визнано, що обидва пояснення цього терміна прийнятні для Церкви, а розбіжності є наслідком різних культурних впливів.

Для нового періоду характерними є суто практичні діла християн різних конфесій. Тепер розрив відбувається між типово імперським дискурсом, де головний наголос ставиться на канонічності території Церкви, та практичним життям мільйонів людей, які, будучи представниками різних конфесій, родичаються, сусідують, співпрацюють і тим самим формують досвід любови та порозуміння, який ніяк не вписується до застарілої “канонічної” моделі Церкви.

На Флорентійському Соборі 1439 року інтуїтивно, ще не до кінця розуміючи наслідків, церковні діячі намагалися пов'язати ідентичність Сходу і Заходу. Проблемними тоді стали поняття Чистилища та Евхаристії. А вже їх розглядали за різними підходами, сформованими візантійською (ісихастською) та західною (томістичною) традиціями богословствування. Інтуїція підказувала, що хоч ми й не розуміємо одне одного, все ж повинні об'єднатися, виходячи з вікового досвіду христоцентричності Церкви. Богослови XXI століття продов-

жують аналізувати інтуїцію мужів Західної та Східної Церков XV ст. Як можна справді реалізувати ідею єдності?

У XX столітті з'явилися дуже цікаві думки з цього приводу. Перший принцип субсидіярности розробив у своїх працях провідний богослов Західної Церкви о. Жан-Марі Тіяр. Другий принцип “Церкви-Сестри”, що базується на ідеї першости любови, впровадив православний богослов о. Миколай Афанасьєв. Православні сьогодні розуміють, що вони розділені на численні національні (помісні) Церкви, а тому потребують об'єднувачого чинника. Цим чинником і є першість любови, яка не може не накладати певних обов'язків. Так само як виховання, що керується любов'ю матері до дитини, іноді зобов'язує до непоступливости. Це новий принцип як у богослов'ї, так і у філософії. Раніше протестанти казали: якщо Бог існує, то людина вільна. А зараз висловлюються інакше: Бог існує; Бог є любов; а якщо Бог є любов, то це зобов'язує. Свобода обмежується. Третій принцип у формуванні нового розуміння Церкви сформулював православний богослов – грек Йоан Зізіуляс: “Спільнота Церков не може бути збудована у вигляді піраміди, вона організується в горизонтальну мережу”. Це добре видно у сьогоднішній динаміці УГКЦ, яка наводить контакти з мелхітами та іншими Греко-Католицькими Церквами не лише через Рим, а й навіпрямки - тобто втілює ідею мережі “Церков-Сестер”.

Поступова реалізація згаданих принципів представниками різних Церков зможе пов'язати попередній богословський період із сучасним періодом практичного втілення християнської єдності через діла любови з боку поодиноких християн

Україна - Франції: події із університетського життя

Із приходом подружжя Аржаковських до УКУ тут побільшало різного роду подій, що розширюють межі українсько-французького діалогу у сфері гуманітарних наук, політології, історії, богослов'я, але насамперед особистих зв'язків. Ось деякі з цих подій.

Професор компаративістики Паризького університету Сорбонна *Анн-Марі Пеллетьє* прочитала в УКУ лекцію на тему "*Християнство і жінка*". На біблійній, патристичній, догматичній та еkleзіологічній основі доповідач визначила ідентичність жінки, як "істоти для інших", зазначивши, що ця дефініція може визначати також ідентичність Бога.

Філіп Бутрі, професор Сорбонни прочитав лекцію про архіви Ватикану, в якій представив їхню типологію та рівень доступності секретних фондів. У ще одній лекції "*Християнізація та дехристиянізація Франції у ХІХ ст.*" він підсумував дослідження з французької історіографії останнього століття, показав схожість і відмінності між французьким та українським історичними дискурсами.

Уперше 13 студентів УКУ пройдуть стажування у Франції. Студентка УКУ *Мар'яна Димлюк* продовжить своє навчання у Паризькому католицькому університеті а пізніше Сорбонні.

Ректор УКУ *о. д-р Борис Гудзяк та віце-ректор Мирослав Маринюк* побували в Парижі, де продовжили дію угоди між УКУ та Вищою школою практичних досліджень при Сорбонні, зав'язали нові контакти з Католицьким університетом в Ліон, зустрілися з українським амбасадором у Франції, духовенством та організаціями, які зацікавлені в дослідженнях українського контексту. Важливою була зустріч делегації УКУ з ректором Паризького богословського інституту *о. Борис Бобринським*.

Про автора: Антуан Аржаковський – внук російських емігрантів до Франції, захистив докторат з історії православної думки у Сорбонні. Десять років працював у посольстві Франції в Росії. З 1994 по 1999 рр. - директор Французького університетського коледжу при Московському Державному Університеті; 1998-2002 рр. - аташе по освіті посольства Франції в Україні; з 2002 р. – професор Українського Католицького Університету. Дружина Лаура, філолог за освітою, викладає в УКУ французьку мову. Двоє дітей: Матильда та Ельєн.

і помісних Церков. Так Христова Церква добирає найбільш дійових чинників у сучасному світі глобалізації з властивими йому викликами в царині духовності й моралі.

Не випадково, отже, що міжнародний діалог між

православними та католиками зупинився саме на питанні "уніатів" в Україні. Адже це і є місце зустрічі Заходу та Сходу. УГКЦ дає практичний досвід для реалізації тієї ідеї, яка виникла на Флорентійському Соборі в 1439 році.

Стаття Антуана Аржаковського у паризькому журналі "France Catholique", уривки з якої тут опубліковано, була одним із планових заходів відомого католицького тижневика у підготовці турне групи науковців, церковних діячів, представників мирянської інтелігенції, журналістів Франції до України. А в самій Україні завдання організувати таку подорож у нашій країні й підготувати ґрунт для подальших досліджень було покладено на проф. Антуана Аржаковського. Сформована журналом група французької церковної інтелігенції у червні побувала в Україні. Об'єднаних спільним інтересом до відродження Церкви в Україні членів групи цікавили насамперед питання динаміки розвитку УГКЦ та перспектив співпраці поміж конфесіями України. Група побувала в Києві та у Львові, зокрема в УКУ. За участю французів тут відбувся круглий стіл "Шляхи та методи возз'єднання між християнами латинської та візантійської традицій". Своїми враженнями про УКУ з нами поділився керівник групи, головний редактор тижневика "France Catholique" Роберт Массон.

"В УКУ плекають не тільки знання, а й насамперед християнський світогляд студентів. Це неминуче матиме вплив на відродження України. Мене надзвичайно вразили молодість та інтелектуальний рівень викладачів, творча відвага та потенціал студентів, великі наукові здобутки за такий короткий час становлення УКУ. Коли я вирушав сюди з Парижа, мене просили уточнити: УКУ - католицька чи греко-католицька інституція, неначе піддавали сумніву, що цей Університет може бути місцем міжконфесійної єдності. Руйнуючи стереотипи своєю освітньою, науковою та суспільною працею, УКУ творить міцну основу для екуменічного діалогу. Не даремно розвиток УКУ відбувається в атмосфері зовнішнього протистояння. Адже розвиток гуманітарних наук неминуче проходить через сумніви та недовіру. Утім, я переконаний, що УКУ під силу подолати їх".

Відвідини Добромильської спеціоли-інтернату: студент УКУ Артем Мисяк став позапаттним учителем музики.

Студентське життя

На аукціоні та лотереї, що були проведені в УКУ благодійним центром “Відлуння”, не забракло ані запалу, ані емоцій: лотами були раритетні речі “з плеча ректора” (маринарка, в якій о. Борис Гудзяк вперше приїхав до України, писав та захищав докторську дисертацію), з численних приватних колекцій віце-ректора Джефрі Вилза (від англомовних книг до автентичних африканських футболок), зі сховищ гуманітарного факультету (пакет першої гуманітарної допомоги студентів під час сесії). Окрім того, можна було виграти Великодній сніданок із ректором УКУ; купити диплом ЛБА, “завірений” навчальною частиною; “стратегічний товар, який виробляє Україна”, – банку згущівки та багато чого іншого. Спонсорами стали Інститути, відділи та кафедри УКУ. Попри атракційність цих заходів, мета була серйозною: зібрані кошти студенти використали на проведення екскурсії та великодніх гаївок у Львові для дітей-сиріт із Лаврівської спецшколи-інтернату.

Третій рік поспіль самотні люди, які не мають з ким розділити радість Різдва Христового, та вбогі родини, яким складно самотужки зготувати дванадцять страв, приходять до УКУ на спільну вечерю. Цьогоріч на запрошення благодійного центру “Відлуння” відгукнулися понад 100 осіб.

Три десятки школярів зі Східної та Південної України навідалися до Львова на “Веселу гаївку”, яку проводять студенти УКУ, щоб ознайомити однолітків з інших регіонів України з Галичиною, великодніми традиціями, життям молоді УГКЦ, і зокрема зі спільнотою студентів УКУ.

На світліні: Про християнство та стиль сучасного життя на конференції «Veritas versus voluntas: Етос сучасної культури» говорить головний редактор часопису “Tygodnik Powszechny” о. Адам Фредро-Бонсці.

КОНФЕРЕНЦІЇ, СЕМІНАРИ

За благословенням Патріарха УГКЦ Любомира (Гузара) ректор Львівського національного університету ім. Івана Франка проф. Іван Вакарчук та ректор Українського Католицького Університету о. д-р Борис Гудзяк підписали угоду про міжуніверситетську співпрацю. “Ми переконані, що підписаний консорціум є найпромовистішим свідченням співвідповідальності за духовний вимір в українській освіті”, – сказала проректор ЛНУ ім. Івана Франка професор Марія Зубрицька.

Понад 50 представників покоління “дев’ятдесятників” взяли участь у семінарі «Що нам робити з рештою свого життя?», дискутуючи навколо тези, сформульованої провідним істориком Ярославом Грицаком: «Чому поодинокі успіхи кожного з нас не стають успіхом нашого суспільства, нашої держави?». Учасниками семінару були знані в Україні науковці, видавці, письменники, політики, журналісти, бізнесмени.

Інститут родини та подружнього життя УКУ провів інтердисциплінарний, міжконфесійний науковий семінар: «Хартія прав сім’ї в законодавстві України про сім’ю: християнський погляд». Дискусія представників різних Церков зі спеціалістами з державного сімейного права допомогла усвідомити, наскільки чинне законодавство України про сім’ю (зокрема, новий Сімейний кодекс) втілює в собі християнські принципи стосовно прав людини, жінки, дитини, сім’ї.

Студенти 13 вищих навчальних закладів із різних регіонів України взяли участь у IV науково-практичній конференції «Veritas versus voluntas: Етос сучасної культури», організованій Інститутом релігії та суспільства УКУ. Студентство розважало над проблемами моралі та свободи в українському контексті, нормами та аномаліями етосу, діалогом культур, християнськими цінностями, що стоять перед викликами сучасності, над академічними реаліями в сучасній Україні.

ЗВОДИМОМОСТИ

Посол Ізраїлю в Україні та Молдові Анна Азарі виступила в УКУ на засіданні гуманітарного семінару з темою “Держава й релігія в Ізраїлі”. У своїй доповіді амбасадор заторкнула питання особливої ролі юдаїзму в збереженні єврейської нації та зміни цієї ролі після виникнення незалежної держави Ізраїль; соціальних та політичних аспектів сучасного наповнення релігійності в Ізраїлі; проблему арабсько-ізраїльського конфлікту, ультра-радикальних течій в юдаїзмі, впливів нової пострадянської еміграції на єврейське суспільство.

Вислідом візиту до УКУ віце-ректора з розвитку та міжуніверситетських зв'язків Відземського університету (Латвія) Річарда Бейруга стали домовленості про стажування студентів УКУ та їхню участь у щорічних літніх школах, які проводить Відземський університет.

Представники Греко-Католицької Церкви в Румунії й водночас викладачі Університету в місті Клоуж – Дан Руску, о. Грігоре Маріус Фуртуна, проф. Ніколае Гудеа – побували в УКУ з метою дослідити становлення богословської освіти в УГКЦ та налагодити тісніші міжуніверситетські контакти.

ЛЕКТУРА

Професор Вільям Ріш, доктор історії (США), провів відкриту лекцію «Українське вікно на Захід: молодіжні ідентичності й субкультури Львова 1953–1975 рр.», присвячену вивченню психологічних і ментальних процесів, що активізуються в суспільстві в періоди історичних змін.

Свої міркування щодо можливих перспектив розвитку націоналізму в Україні доктор історичних наук Ярослав Грицак висловив у лекції «Сила і слабкість українського націоналізму».

Доктор історії Каліфорнійського університету Джон Таттіл прочитав для університетської спільноти

У травні УКУ та Національний Університет “Києво-Могилянська Академія” (НаУКМА) підписали угоду про співробітництво, якою передбачено: розробка та впровадження нових навчальних і дослідницьких проєктів, обмін управлінським та організаційним досвідом, спільна підготовка підручників і навчальних посібників, обмін студентами та викладачами, доступ до бібліотечних фондів. Уперше про конкретні форми міжуніверситетської співпраці говорилось у березні під час візиту делегації УКУ до НаУКМА. У відповідь УКУ відвідав декан гуманітарного факультету НаУКМА Віталій Щербак, який зустрівся з керівництвом усіх структурних підрозділів УКУ. Були обговорені найголовніші принципи й напрями спільної діяльності. Вже сьогодні ректорат НаУКМА виявив готовність приймати випускників УКУ на магістерську

Ректор університету ім. Пітера Пазмані (Будапешт) проф. Фодор Джорджі і Ректор УКУ після підписання договору про співпрацю.

Питання динаміки розвитку католицьких освітніх центрів за останнє десятиліття та можливості переймання досвіду обговорювалися під час зустрічі делегації УКУ з ректором та віце-ректором із міжнародних зносин Католицького Університету ім. Пітера Пазмані в Будапешті. У рамках візиту було підписано угоду про співпрацю між університетами щодо вишколу студентів УКУ.

лекцію “Міста й монархічна влада в Європі доби пізнього Середньовіччя”, проаналізувавши причини зміни уявлень західноєвропейського суспільства стосовно влади.

У Києві розпочалися богословські курси УКУ. Початок цих курсів є першим кроком на шляху до створення повноцінної філії УКУ у столиці України. Вже ближчим часом Університет планує відкрити на берегах Дніпра своє представництво.

Рішення про початок курсів у Києві було прийняте на спільному засіданні постійного Синоду УГКЦ та Комісії з богословської освіти 23 грудня 2002 року. З цього приводу Патріярх Любомир, Великий Канцлер УКУ, особисто звернувся до ректора о. д-ра Бориса Гудзяка з проханням організувати такі курси.

Класична філологія в Україні: пошук нової перспективи

Участь у дебатах професора Варшавського Університету Єжи Аксера завжди спонукає подивитися на справу під новим кутом зору.

В УКУ відбулася конференція з класичної філології – колись фундаментальної академічної дисципліни, “королеви наук”, а сьогодні маргінальної ділянки філології.

Нині класична філологія опинилася на узбіччі гуманітарного процесу і дедалі більше стає для сучасного наукового мислення чимось на зразок виклику, який вимагає від класичних філологів зваженого аналізу існуючого стану речей і дійової спроби його змінити. Існують об’єктивні й суб’єктивні причини, які витворили подібну ситуацію. Об’єктивні – надто глобальні, щоб пробувати змінити їх у вузькому колі гуманітаріїв. Суб’єктивні причини пов’язані передусім із непорушною заданістю, яку сповідують філологи-класики в Україні: продовжувати розвивати класичну філологію в напрямі узвичаєних моделей опису і систематизації мовних явищ. При цьому

забувається основне призначення філології (у перекладі з грецької “філологія” означає “любов до слова”) – сприяти розумінню іншого і набувати врешті-решт того досвіду, який духовно преображає того, хто пізнає.

Саме про таке повернення до класичної філології йшлося у доповідях більшості учасників конференції, які блискуче проілюстрували вміння реалізувати свою класичну освіту в широкому (хоч, очевидно, й неповно явленому на конференції) спектрі гуманітарних досліджень.

Конференція не запропонувала абсолютно нове бачення перспектив розвитку класичної філології в Україні. Можливо, для декого з тих, хто був настроений на радикальні зміни, це стало причиною для певного розчарування: зібралися, поговорили, розійшлися. Але важливо, що конференція започаткувала діалог між класичними філологами з Києва,

Львова, Варшави і провідними фахівцями в українській гуманітаристиці. Здається, вперше за багато років філологи-класики зібралися без упередження і з розумінням, що класична філологія потребує розроблення нової візії та знаходження свого місця в інтердисциплінарних студіях.

З особливою вдячністю хочу відзначити участь у конференції професора Єжи Аксера. Без його моральної підтримки і фахових порад подібна наукова зустріч була б, мабуть, неможливою.

І щоб завершити вже на зовсім високій ноті, дозволю собі зацитувати відгук академіка Ярослава Ісаєвича, який вважає, що “ця наукова конференція стане етапним моментом в історії класичної освіти і науки в Україні”.

Уляна Головач,

завідувач кафедри класичних мов

Університетська спільнота вітає Уляну Головач із успішним захистом кандидатської дисертації “Етномовний компонент поетичного тексту давньогрецької трагедії як перекладознавча проблема”. На світлинці соленізантика поряд із керівником дослідження – визначним перекладачем із класичних мов та письменником Андрієм Содоморою.

Щоб ясним був переклад

Для учасників перекладацької програми на гуманітарному факультеті було проведено семінар за участю Андрія Маслоуха – перекладача богословської та художньої літератури видавництва “Свічадо” і журналу “Сопричастя”.

Неординарність особи перекладача, його надзвичайно тонке відчуття матерії української та англійської мов, у поєднанні з подоланням тих труднощів, що їх завдають йому фізичні вади, створили особливу атмосферу цього семінару – тут значення набували не лише слова, а й рухи. Андрієві через фізичну ваду важко вціляти пальцями по клавішах

комп'ютера, а для студентів складно “вціляти” у точний український відповідник щодо англійського чи старогрецького оригіналу. Можливо, з цього

семінару студенти не так набули особливих знань щодо перекладу текстів, як отримали незабутній досвід: досягнути прозорості й ясності тексту можна важкою працею над собою.

Виклик “справедливим війнам”

Війна в Іраці, перманентний ізраїльсько-палестинський конфлікт покликає християн до задуми й молитви. У ніч із 26 на 27 березня представники християнських молодіжних організацій міста Львова взяли участь у чуваннях, які відбувалися в каплиці УКУ. Спільна молитва, пісні, дискусії, ділення, творчі завдання об'єднали цієї ночі представників кількох молодіжних мирянських організацій. “Мир на Землі бере свій початок у нашому особистому примиренні з Богом, – ділиться своїми першим відчуттям від ночі чувань

Прекрасна традиція розписувати писанки й дарувати своїм друзям, однокурсникам, коханим, а й тим, до кого серце не лежить, плакається серед студентів УКУ. У народі цей звичай називають “мируванням”.

Марічка Ших, член УМХ м. Львова. – Ця ніч додала світові миру”.

Уже наступного дня в каплиці зібралися представники Церков та численних релігійних організацій України. Кожен представив те, як Церква чи релігійна громада (РГ), яку вони представляють, розуміють поняття “справедливої війни”. Поштоухом до цієї зустрічі стали: з одного боку, наростання військової напруги навколо Іраку, з іншого – експлуатація у світових ЗМІ терміна “справедлива війна” для виправдання військових дій. У дискусії взяли участь представники УГКЦ, РКЦ, УПЦ (МП), УПЦ-КП, Об'єднання Церков Віри Євангельської, Християнського Братства “Від віри до віри”, Мусульманської РГ, РГ Німецької Євангельсько-Лютеранської Церкви, РГ Братньої Євангельсько-Лютеранської Церкви, РГ Української Лютеранської Церкви, РГ Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, РГ “Нової Господньої Церкви”, РГ “Епіфанія”, РГ Церкви Повного Євангелія “Джерело Життя”.

У січні минулого року в УКУ вже відбувалася подібна зустріч. Тоді вона була присвячена Дню миру і відбувалась у духовній єдності із зустріччю лідерів світових релігій в італійському містечку Асізі, яку скликав Папа Іван Павло II.

“Заохочені цим першим позитивним досвідом організували ми і цього року зустріч, – говорить віцекоректор УКУ о. д-р Михайло Квятковський. – Тим більше що сьогодні ситуація у світі вимагає спільної застанови. У повітрі висить загроза третьої світової війни”.

Виставка хоругов

розкрила ще одну долю

Виставка модерної української хоругви Ядвіги Стирни-Навроцької через світло кольорів і радість тіней швидко інтегрувалася в інтер'єр каплиці УКУ. Модерні хоругви із зображеннями Богородиці витворили у каплиці особливий дух затишку і простір для роздумування-молитви.

Автор хоругов Ядвіга Стирна-Навроцька була вихована у польській римо-католицькій родині. Промовистим є той факт, що її брат загинув у війні 1918 р. і був похований на цвинтарі “Орлят” у Львові. “Її зацікавлення українською хоругвою бере свої початки вже у дитинстві, коли у неї з'являється потреба відповідати на складні питання: звідки береться ненависть між людьми? – розповідає о. д-р Стефан Батрух, богослов і організатор виставки. – Свого часу мисткиню надихнули занедбані хоругви у покинутих українських церквах на території повоєнної Польщі. Вона так глибоко прониклася духом української хоругви, що змогла надати їй нової творчої інтерпретації”.

Виставка хоругов Ядвіги Стирни-Навроцької в УКУ стала визначною подією мистецького життя Львова.

Ще один цікавий факт із родинної історії п. Ядвіги назвала її родичка, жителька Львова п. Юлія Кришинська: “Прабабця п. Ядвіги була дружиною о. Маркіяна Шашкевича. На думку доповідачки, саме це глибоке українське коріння заговорило в ній у праці над хоругвами”.

Золота Біблія зберігатиметься у бібліотечних фондах УКУ

На світлині: Президент Європейської торговельної кампанії Мауріціо Массімо Кая передає цінний подарунок Ректорові УКУ.

“Європейську золоту Біблію” – надзвичайно коштовне видання, зразок найвищої якості поліграфії – нещодавно було передано до бібліотеки УКУ. Це 967-сторінкове видання на папері з покриттям, яке захищає від руйнівного впливу часу. У ньому міститься 220 мініатюр із 70 бібліотек Європи, які є найціннішими зразками християнського середньовічного сакрального мистецтва. Це видання присвячене Іванові Павлу II. Саме йому було передано іменний примірник № 1. До Львова надійшов іменний екземпляр № 24, виданий на ім'я Патріярха Любомира (Гузара). У дарчому листі до Глави УГКЦ президент Європейської торговельної кампанії Мауріціо Массімо Кая зазначив: “Європейська Біблія є висловом найкращих побажань і надії, які ми хочемо передати Українському народові й Українській Церкві, які так багато перетерпіли за віру”. В листі також було висловлено побажання, щоб видання було передано саме до бібліотеки УКУ.

Дарунок було здійснено у співпраці з Комісією з питань сакрального мистецтва архидієцезії Римо-католицької Церкви в Лугано.

Про редакцію:

Редактори: Наталя
Климовська, Петро Дідула
Реєстраційне свідоцтво
ЛВ 558

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Україна, 79011, м. Львів,
вул. Іларіона Свенціцького, 17
тел.: (380-322) 40-99-40
факс: (380-322) 40-99-50
e-mail: info@ucu.edu.ua
www.ucu.edu.ua

UKRAINIAN CATHOLIC EDUCATION FOUNDATION

in USA: 2247 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
phone: 773/235-8462
fax: 773/235-8464
e-mail: ucef@ucef.org
www.ucef.org

in Canada:
1317 Stonecutter Dr.
Oakville, ON L6M 3C5
phone: 905/465-3388
fax: 905/465-3384